

שמועות על גשם

מילים: אריק סיני ומיכה שטרית

לחן: מיכה שטרית ומיקי הררי

גיליון מס' 4

שנה 85

26.11.2021

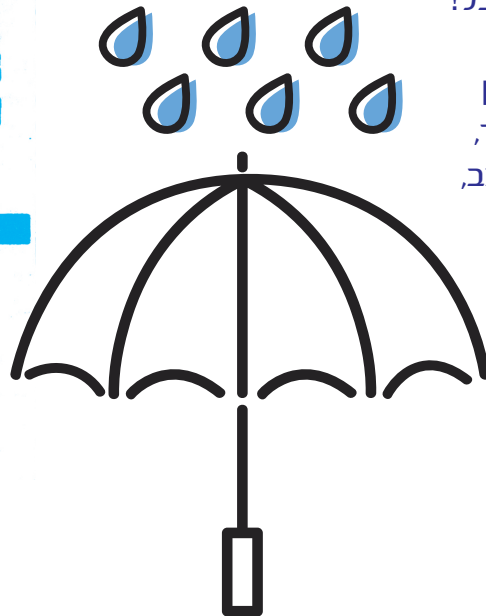
כ"ב בכסלו תשפ"ב

זקופים עמודי הטלפון
מעבירים שמועות על גשם,
"זה נכון" - מאשר החצב,
עוד מעט יפרחו מטריות
ובעיר יהיה קצת שקט.

בטוחים חוטי המיקרופון
מעבירים שורות על גשם,
"זה נכון" - מאשר הקהל
עוד מעט יידלקו האורות
ואולי יהיה קצת שקט.

שיירד, תגידי,
שישטוף את הכל
ויסחוף את הכל.
שיירד, תגידי,
שישטוף ויסחוף את הכל!

לפעמים עמודי הטלפון
מעבירים קולות על ילד,
"זה נכון" - מאשר המצב,
יש שינוי בכיוון הרוחות
ועוד יהיה קצת שקט.

שיירד, תגידי...

לפעמים קשה להאמין
לחושך הגאול כאן,
והבוקר עולה וממתין
מביא ריח של פרדסים
ותקוות עטופות בשקר

שיירד, תגידי...

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

חנוכה - חג האש

כרמלה

חנוכה הוא חג יוצא דופן בלוח החגים היהודי: הוא לא נקבע בין חגי ישראל המקראיים, הוא נמשך שמונה ימים ולא יום אחד-שניים או שבעה, אינו חל בראש החודש או באמצעו (שבועות חל בתחילת החודש תלוי בספירה מפסח), אין בו קרבנות בע"ח או פרי האדמה ויש בו אש שאיננה בכל החגים האחרים. הוא דומה דמיון רב לכל חגי האש האחרים שהיו ועדיין קיימים.

בכל העולם העתיק התקיימו חגי אש סמוך ליום השוויון של החורף כדי לעזור לאור היום להתגבר על החשיכה ולנצח את המוות, השדים והרוחות הקשורים לחושך. בעולם העתיק היו נוהגים חגי אש בשני מוקדים בלוח השנה: הראשון - בשיא הקיץ והשני - לקראת חידוש מועד התארכות שעות האור. חנוכה חל ממש סמוך למועד זה. בתקופה הרומית חגגו בסוף דצמבר ובתחילת ינואר שני חגים בני שמונה ימים: הראשון היה הסטורנליה, חגו של סטורן, שחל בין ה-17 ל-26 בדצמבר. השני - קלנדא, חג תחילת החודש, שנחגג בתחילת ינואר. בשני המקרים החג צוין במשך שמונה ימים, ממש בסמיכות ליום התחדשות השמש, כלומר, היום שממנו שעות האור מתארכות. חודש דצמבר נקרא אצל השומרים הקדמונים "חודש נשיאת האש". האדם מצווה לשאת את האש והאור דווקא בתקופה החשוכה של השנה כדי לסייע לשחרורו של אל-השמש שנלכד בשאול (לכן החושך מרובה בתקופה זו).

חז"ל היו מודעים מאוד לאפשרות של קישור בין חנוכה לחגי האש ולחמו בה בכמה דרכים. הם התייחסו ישירות לחגים אלו, וכתבו במסכת עבודה זרה: "ואלו אידיהן של עכו"ם: קלנדא וסטרנורא". בתלמוד ממשיכים האמוראים להסביר: "מר, רב חנן בר רבא: קלנדא: ח' ימים אחר תקופה, סטרנורא - ח' ימים לפני תקופה... לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך, אמר: אוי לי, שמא בשביל שסרחתי עולם חשך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו, וזו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים, עמד וישב ח' ימים בתענית. כיון שראה תקופת טבת וראה יום שמאריך והולך, אמר: מנהגו של עולם הוא, הלך ועשה שמונה ימים טובים, לשנה האחרת עשאו לאלו ולאלו ימים טובים, הוא קבעם לשם שמים, והם קבעום לשם עבודת כוכבים". ואם לפרש את דברי הגמרא לשפתנו שלנו, חז"ל התמודדו ישירות עם חגי האור שנחגגו בסביבות המועד בו נחגג חנוכה, ונתנו להם מקור טהור קדום. וקיימת גם דעה מחקרית הפוכה טוענת שחג החנוכה הוא למעשה "גיור" של החגים ההלניסטיים שהיו נוהגים בסביבתם של קובעי ההלכה.

גם אלה וגם אלה מסכימים שהאמונות הנוצריות וטקסיהן הולבשו על החג העתיק ההלניסטי ו/או היהודי, ולכן חג המולד מצויין ב-25 בדצמבר (ע"פ כ"ה בכסלו) ונחגג באורות ובאש. לצד הפחד מהחושך שמשלט על העולם קיים פחד אנושי קמאי - פחד המוות. לא לחינם סופרו מיתוסים וסיפורי-עם על הנסיונות של בני תמותה להגיע לאל-מוות וסיכול נסיונות אלה ע"י האלים. סיפור עץ החיים בגן עדן, שאסור לבני האדם לאכול מפריו, הוא רק אחד מהם. הפחד הגדול הוא שמא ישלט המוות על העולם ולא יאפשר קיום של חיים ופריור. לכן

יש לקיים טקסים שיעזרו לכוחות האור והחיים לנצח את כוחות המוות והחושך. הרודוטוס, ההסטוריון היווני, מספר שבפסטיבל ענק במצרים ערכו מדי שנה טקס נישואין סמלי בין אוזיריס, האל שחזר מעולם המתים (אחד היסודות לאמונה המצרית בעולם שאחרי המוות), אל הפיריון והחיים, עם איזיס אלת הרפואה הקסם והטבת. בלילה לאחר הטקס נערכה תהלוכת לפידים, רחובות העיר הוארו בלפידים, כדי שהרוחות, שעלו עם אוזיריס מהשאול, יוכלו למצוא את המנחות שהונחו למען ברחבי העיר. גם פסטיבל ונציה, שחל בסוף פברואר, במיפנה החורף, מכיל מצד אחד הרבה דימוי מוות. (מקובל במאגיה שאפשר להילחם בכוח רע בדומה לו, לכן מופיעות בו תחפושות רבות למלאך המוות ולשלדים למיניהם) ומצד שני אורות רבים ולפידים בחרטומי הגונדולות. גם בארץ ישראל בתקופה הכנענית נחגג חג אש סביב היום הקצר בשנה. בכתבי לוקיאנוס מסמוסטה מתואר חג אש כנעני המתרחש בתחילת הקיץ: "החגיגה הגדולה ביותר שאני מכיר נערכת בתחילת הקיץ, ויש הקוראים לה "חג האש" ואחרים "חג הלפידים". חודש דצמבר נקרא אצל השומרים הקדמונים "חודש נשיאת האש". האדם מצווה לשאת את האש והאור דווקא בתקופה החשוכה של השנה כדי לסייע לשחרורו של אל-השמש שנלכד בשאול. ובימינו בחנוכה? אנחנו מדליקים נרות לפרסום הנס, כי זאת המסורת, אבל לא פעם ניתנת להדלקה משמעות אקטואלית, וגם נערכות תהלוכות ומרוצי לפידים עם פרשנות ציונית בת ימינו.

חג אורים שמח!

רשימה זאת נכתבה על סמך מקורות שונים, אבל אני חייבת תודה גדולה לשניים עיקריים: א. מאמר בשם "מוות ולידה מחדש" מאת רונית יואלי טללים, בתוך הספר הנפלא "קרנבלים, איים בים השיגרה" בהוצאת "מסע אחר". ב. כתבה תחת הכותרת "בדקנו: האם לחנוכה יש מקורות פגאניים?" שכתב אסף גולן בעיתון "ישראל היום" בדצמבר 2018.

כרמלה

הנר

צריך שכל איש ידע ויבין
שבתוך תוכו דולק נר,
ואין נרו שלו כנר חברו,
ואין איש שאין לו נר.
וצריך שכל אדם ידע ויבין
שעליו לעמול ולגלות
את אור הנר שברבים,
להדליקם לאבוקה גדולה
ולהאיר את העולם כולו.
וכל זמן שהנר עוד דולק -
אפשר לתקן.

הרב יצחק הכהן קוק

כתובת (האש), לא הייתה על הקיר

עמי בן עמי

ביום שישי 5.11 אחה"צ חגגו בני הנעורים, ד'י-י', את הצטרפותם לתנועת הנוער העובד והלומד. במסגרת הטקס הייתה אמורה להיות כתובת אש כמו פעם. בהתאם לפנייתה של קרלה, בדקתי את הנושא, מתוקף אחריותי. לא ראיתי אפשרות להדליק כתובת אש במקום המבוקש, רחבת המז"ח, בשל צמחייה, קווי חשמל ופרגולות קרובות. פסלתי את הרעיון. לא הצלחנו למצוא מקום חלופי בטיחותי, והצעתי להנהגת הנוער לחשוב על חלופה. ואכן מצאו פתרון יצירתי - כתובת מים צבעונית. נכון, יש מקום לשיפורים, אבל בהחלט מוצלח. ועל זה נאמר " כורח הוא אבי ההמצאה". והילדים? כן הם יצאו בריאים ושלמים. שבת שלום וחודש טוב

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

6/10/2021

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נעמי מור, רותם קידר, חוה ברייר, יהודה כהן, שלמה שגיא, יניב צור, צאלה גיצין, אילן אופיר, אודי ארזי, אלי עמוס ורמי יעקב.
לא נכחו: הלל צרי, אביב לשם, יואב גולן, זיו בן סירה.
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

דיון בהצעת צוות אבלות בנושא מצבות

יעקב שן הציג את הצעת צוות אבלות. מצבות רבות בבית הקברות הן מצבות אופקיות. לאורך השנים מצבות אלה מתמלאות בעלים והכיתוב נחשף לשמש לגשם ונמחק. לאור עובדה זו, צוות האבלות רואה לנכון לטפל בבעיה ולבצע את החלפת המצבות האופקיות למצבות ניצבות. מבדיקה שהצוות ערך מדובר ב-63 מצבות. עלות הכוללת להחלפת כל המצבות עומדת על סך של 250,000 ₪. הצעת צוות האבלות הייתה שחברים יישאו במחצית העלות להסדרת המצבות אולם חברי המזכירות סברו כי העלות כולה תשולם על ידי הקיבוץ ובהתאם לכך התקבלה ההחלטה. לאחר דיון, הוחלט לקבל את הצעת הצוות ולהכניס לתוכנית ההשקעות השנתית בקיבוץ סך של 50,000 ₪ לשנה ולסיים את המהלך כולו בחמש שנים.

שכונת הירדן- מנהל פרויקט בניה (פרוייקטור)

אילן ורמי דיווחו למזכירות הרחבה על מגעים להכנסת מנהל פרויקט לניהול הבניה בשכונת הירדן. הרעיון הכללי הוא לקיחת גורם אחד מקצועי בתחום אשר ינהל את פרויקט הבניה בשכונת הירדן על כל ההיבטים כולל קשר בין הדיירים המיועדים לבין מוסדות הקיבוץ. הכוונה לא לאיש פיקוח נוסף אלא אחד שירכז את כל הפרויקט. בשלב זה, נערכה פגישת היכרות עם אנשים בתחום אשר הציגו את אופן עבודתם. חברי המזכירות שאלו שאלות בנושא כמו כן העלו שאלות לעניין עיכוב בקבלת ההיתרים לתחילת הבניה. לאחר דיון אושר באופן עקרוני לקיחת מנהל פרויקט שירכז את מכלול העיסוקים בקידום הבניה בשכונת הירדן.

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

26/10/2021

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נעמי מור, רותם קידר, חווה ברייר, יהודה כהן, שלמה שגיא, יניב צור, צאלה גיצין, זיו בן סירה, הלל צרי, אביב לשם, יואב גולן, אילן אופיר, אודי ארזי, אלי עמוס ורמי יעקב
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

מש"א - דיון בהצעת מש"א לעדכון נוהל "שעות בתמורה"

מוזמנים חברי צוות מש"א
חדווה שקד הציגה את נוהל "שעות בתמורה" עליו צוות מש"א עבד בתקופה האחרונה לצורך עדכנו זאת לאחר ביקורת הפנים שנערכה בנושא לפני כשנתיים.
הנוהל, מורכב מפרטים רבים והצעת צוות מש"א נידונה במזכירות מצומצמת ובמזכירות רחבה.

בדיון במזכירות רחבה עלו התייחסויות רבות הדורשות דיונים נוספים.
לסיכום הדיון הוחלט: חדווה/מש"א תרכז את כל התייחסויות חברי המזכירות לנוהל תביא אותם לדיון נוסף בצוות מש"א והמסמך המתוקן יובא לדיונים נוספים במזכירות רחבה עד לגיבושו הסופי.
המסמך המתוקן יובא לאישור שיחת הקיבוץ והקלפי.

דיווחים

א. דווח על החלטת הנהלה מצומצמת לסיים את עבודת סדרני הרכב.
ב. ניתן הסבר על המערכת לטעינת רכבים חשמליים בחניות הקיבוץ.

משתתפים בצערם של
רותי אשל ובני משפחתה
במות אחותה הבכורה

דנה כוגן ז"ל
בית שער הגולן

דרוש/ה

רכז/ת תרבות

לאור בקשתו של אלי עמוס לסיים את תפקידו, אנו יוצאים בפרסום למשרת ריכוז התרבות בשער הגולן. תודה לאלי שהתגייס למלא את הפונקציה לאחר תקופה שלא נמצא רכז לתרבות, וביצע את התפקיד במסירות רבה.

הגדרת העיסוק

- אחריות כוללת להכנת תכניות התרבות של הקיבוץ.
- יזום בפועל של פעילות תרבותית בשער הגולן.
- ניהול תקציב התרבות.
- הרכבת צוותי חגים וסיוע לצוותים בכל הנדרש.
- אחריות לציוד התרבות של הקיבוץ.
- עבודה משותפת עם החברים האחראים על תחומים נוספים כגון: הגברה, תאורה, מוזיקה, תנועה ומחול ועוד..
- עבודה בשיתוף פעולה עם מוסדות הקיבוץ השונים.
- אחריות בפועל לביצוע פעילויות פנאי (בנוסף לחגים).

דרישות התפקיד

- נכונות ורצון לקידום התרבות בקיבוץ שער הגולן.
- יכולת ניהול תקציב
- יוזמה ומעוף
- משמעת עצמית גבוהה
- יכולת רתימת שותפי תפקיד ומתנדבים
- עבודה בשעות לא שגרתיות וגמישות תוך ריכוזי מאמץ לקראת ערבים וחגים.

היקף משרה: 50%

כפיפות: מזכיר

בחירה: מזכירות רחבה

הרואים עצמם מתאימים ומעוניינים להציע מועמדותם

מוזמנים לפנות בכתב לחדוה במשאבי אנוש טלפון - 050-7496314,

או במייל masha@golan-gate.co.il

משולחן משאבי אנוש

חדוה שקד | ז' כסלו תשפ"ב, 11.11.2021

פורום מנהלים - פורום המנהלים, שהחל במחצית הראשונה של השנה, חזר לפעילות לאחר פגרת הקיץ והחגים. הפורום מתכנס כפעם בחודש ומהווה מפגש עמיתים ללמידה, לשיתוף, להתייעצות, לעיסוק בתכנים הרלוונטיים ליומיום הניהולי, להעצמה וקידום הניהול במטרה לקדם ולשפר את תוצאות הענפים.

סדנה לענפי שירות - כמענה לצרכים שעלו מן השטח ומתוך רצון לתת שירות איכותי ומותאם למציאות בענפי השירות של הקיבוץ, קיימנו סדנה למנהלי ענפי השירות, שעסקה בסוגיות מרכזיות של מתן שירות בקיבוץ. בין הנושאים בהם עסקנו: הכרות עם עקרונות יסוד ומרכיבי השירות האיכותי, תפיסות עולם בשירות איכותי בקיבוץ - מיהו הלקוח שלי? מיומנויות תקשורת אפקטיבית כאבן יסוד למתן שירות איכותי, ניהול רגשות בשירות - התמודדות עם מצבים מורכבים בשירות, הצגת פתרונות תוך מתן תועלות ללקוח, תרגול מצבים ודילמות מהשטח בנושאי שירות (סימולציות), כלים ניהוליים לרתימת העובדים וחיבור לחשיבות מתן שירות איכותי במקום העבודה.

השלב הבא בתהליך יהיה עבודה פנימית בכל ענף ביחד עם צוות העובדים, תוך התייחסות ספציפית לדילמות והתמודדויות שיש בכל תחום.

עדכון נוהל עבודה בתמורה - כאמור, בעקבות ביקורת פנים על אגף משאבי-אנוש, הומלץ לעדכן את נוהל עבודה בתמורה וליצור יותר שיווינויות, שקיפות ואחידות באופן הפעלתו. צוות מש"א עבד על כך בחודשים האחרונים והביא הצעה שצריכה לעבור את ההנהלות השונות עד להצבעה ואישור הקלפי. ההצעה כבר נידונה במזכירות המצומצמת והובאה לדיון ראשון במזכירות המורחבת. בשל הנושא המורכב והסוגיות הרבות שיש להתייחס אליהן, הנושא יובא לדיונים נוספים במזכירות ובצוות מש"א, עד להגעה להצעה שתיתן את המענה הטוב ביותר.

הסדר זיקה בין חובת עבודה לחלוקת רווחים - אנו לקראת סיומה של שנת 2021, שנה ראשונה ליישום ההסדר שהתקבל בקלפי בדצמבר 2020. על-פי ההסדר, חברים שחלה עליהם חובת עבודה ומילאו לפחות 90% משרה זכאים למלוא הבונוס. לחברים שמילאו פחות מכך, יינתן בונוס באופן יחסי, על-פי היקף המשרה שביצעו בפועל. לאורך השנה חברים שהיקף משרתם היה מתחת ל-90% קיבלו תזכורות על כך. החישוב הסופי ייעשה לפי הנוהל שאושר.

מזכירות טכנית - השבוע הגיעה אלינו מזכירה חדשה שתחליף את שלומית סבח. בעקבות בקשתה של שלומית לסיים את תפקידה יצאנו לתהליך איתור מחליפה. לאחר שנעשו מספר פניות פנימה, הוצאנו פרסום חיצוני, אליו ניגשו מועמדות רבות. בסופו של התהליך נבחרה מרים רוצ'ה מתל קציר. מרים נמצאת כל יום בשעות 8.00-12.00 וניתן כמובן לפנות אליה גם במייל ובטלפון (שנשארו זהים). אנו מודים לשלומית על עבודתה המסורה במשך 3.5 שנים ומאחלים לה הצלחה רבה בהמשך דרכה. ולמרים ברוכה הבאה ובהצלחה!

סידור רכב - בעקבות החלטת המזכירות המצומצמת, יצא בתחילת החודש מכרז לאחראי סידור רכב. למכרז פנו שני מועמדים. צוות איתור, שכלל את רמי יעקב, אילן אופיר, צח זהר וחדוה שקד, נפגש עם המועמדים וקיבל החלטה להמליץ על אלי עמוס לתפקיד. ע"פ נוהל בחירת בעלי תפקידים, מנהלי ענפים ומרכזי פעילויות נבחרים בהנהלה הרלוונטית. סידור רכב כפוף למגזר העסקי, ולכן המלצת צוות האיתור הגיעה להנהלה הכלכלית לאישור. אנו מודים לחן אלה וליובל רפאלי, סדרני הרכב היוצאים, על עבודתם ומתן השירות לציבור הנהגים בחמש השנים האחרונות ומאחלים להם בריאות איתנה והצלחה רבה בהמשך. אלי ימשיך לשמש כרבש"ץ במקביל לסידור הרכב. אנו מאחלים לו הצלחה רבה בתפקיד.

ניהול הכלבו - מזכירים כי קיים מכרז פתוח לניהול הכלבו, נשמח לפניות חברים למשרה חשובה ומרכזית זו.

שלום רב,

השבוע, קיבלתי על עצמי את תפקיד סדרן הרכב, בנוסף לתפקידי כרבש"צ הקיבוץ. אני משתדל לענות על כל הבקשות, הדרישות ולפתור בעיות שעולות "תוך כדי תנועה" וכניסה לתפקיד. חשוב לי להעלות מספר בקשות ונהלים, שיעזרו למנוע תקלות ועוגמת נפש:

• מתחילת חודש נובמבר (1.11) חובת הדלקת אורות בנסיעה גם בשעות האור. בבקשה הקפידו לנסוע עם אורות דולקים, ולבדוק את כיבוי האורות בסוף הנסיעה (לא בכל הרכבים הם נדלקים וכבים אוטומטית).

- החזירו את הרכב בסיום הנסיעה עם לפחות 1/2 מיכל דלק מלא.
- לאחר הכנת הסידור, רכבים פנויים ניתנים להזמנה עצמאית ללא צורך בתיווך הסדרן.
- השתדלו להזמין לזמן הנדרש ולא לשמור את הרכב שלא לצורך.
- הזמנות כל השבוע עד השעה 12:00 (אחר כך עצמאית מול הסידור, במידה ויש רכב פנוי).
- הזמנות לסוף שבוע (חמישי-שישי-שבת-ראשון): לבצע את ההזמנה עד יום חמישי בשעה 12:00 (אחר כך עצמאית מול הסידור, אם יש רכב פנוי).
- בביצוע ההזמנה מומלץ לציין את יעד הנסיעה כדי שאוכל לשבץ רכב מתאים במידת האפשר.
- להחזיר רכב נקי, אחרי נסיעה על מנת שהמשתמש אחרים ייהנה מהנסיעה כמוכם.
- לשים לב לפני שמתדלקים מה סוג הדלק (סולר / בנזין) הנדרש לרכב.
- לבדוק לחץ אוויר תקין בגלגלים לפני יציאה לנסיעה.

הנעת רכבים שכורים שאין בהם דאלאס:

1. יש למלא טופס ידני (הנמצא ברכב) לפני תחילת הנסיעה ובסיומה.
2. אין פזומט ברכבים (טבעת למילוי כמו ברכבי הקיבוץ). במידה וצריך למלא דלק - החבר ממלא ואחר כך מגיש קבלה להחזר כספי.

ולסיום, תודה רבה כל מי שפרגן ואמר מילה טובה אחרי פרסום כניסתי לתפקיד. ולכל החברים, אני תמיד פה בשבילכם.

בברכה, אלי עמוס כהן - סדרן הרכב

דרוש ל"גולן"

מכונאי מלגזות

מטרת התפקיד: לבצע טיפולים למלגזות לפי לוחות זמנים הנדרשים על ידי ראש צוות מלגזות, רמת שירות גבוהה, עבודה לפי כללי בטיחות.

שייכות ארגונית: מחלקת אחזקה בתפעול.

כפיפות ניהולית: מנהל אחזקה

כפיפות מקצועית: ראש צוות מלגזות

תחומי אחריות ומטלות:

תחום פעילות	מטלות משנה
1. ביצוע טיפול מונע.	1.1. עבודה על פי תכנון האחזקה המונעת. 1.2. מילוי טופס אחזקה מונעת. 1.3. תיעוד הטיפול. 1.4. דיווח לראש צוות מלגזות על קצב התקדמות ביצוע העבודה.
2. ביצוע תיקוני שבר.	2.1. מתן פתרונות מקצועיים למשימות ובעיות בתחום המלגזות. 2.2. העברת מידע לראש צוות מלגזות לגבי בעיות בצידוד. 2.3. תיעוד הפעילות.
3. רכש טכני	3.1. העברת בקשות והמלצות לר"צ המלגזות לגבי רכש חלפים וציוד.
4. קבלנים	4.1. ליווי קבלנים חיצוניים בעבודתם במפעל.

דרישות מקצועיות:

- מכונאי, רצוי ניסיון במלגזות דיזל וחשמליות.
- רישיון עבודה בגובה.
- **כלים נדרשים:** פלאפון.

תכונות וכישורים:

- ידע בפירוק והרכבת ציוד / מכלולים.
- גישה נכונה לטיפול בתקלות.

יחסי גומלין עם אחרים:

- שיתוף פעולה בין כל הגורמים במפעל בהקשר לטיפול במלגזות.

מבנה המשרה ושעות העבודה

- חצי משרה - 5 ימים בשבוע - נכונות לשעות נוספות.
- נכונות לעבודה בימי שישי במידת הצורך

מתנדב ללא הפסקה

"נולדתי בתאילנד", הפתיע אותי מארק לוריא.

וזו לא הייתה ההפתעה היחידה בריאיון איתו. מוזמנים לצאת איתנו למסע.

אביב לשם

כניסה לדירתו של מארק לוריא היא כמו מסע נוסטלגי לשנות ה-60 וה-70 במאה שעברה. על הקיר ובכל פינה תלויים או מונחים חפצים עתיקים, על הקיר גזירי עיתונים כמו "ניו יורק טיימס" או "וושנינגטון גלוב" המבשרים על התרחשות היסטורית, תעודות, וה"ביטלס", המון "ביטלס", הלהקה האהובה עליו ביותר. "השנים הכי טובות", אמר לי בערגה, כשהתיישבנו לתחילת הריאיון.

הוא איש מופנם, ביישן. על אף היותו בשער הגולן כבר חמישים שנים, הוא מודה שכנראה רק מעטים מכירים את סיפור חייו, הנפרש על פני מספר מדינות, ביבשות שונות. אנחנו שמחים להביא אותו לפניכם.

חוצה יבשות

"אמא שלי רינה (Rina) נולדה וגדלה באוקראינה. היהודים סבלו מהתנכלויות ופוגרומים מצד הגויים, מממסד עוין ומנוכר. המשפחה החליטה לברוח מאוקראינה עוד לפני מלחמת העולם השנייה. נתיב הבריחה שנבחר היה דרך סין. משם המשיכו לתאילנד, שם החליטו להישאר".

"אני יליד תאילנד", הוא מספר לי בטבעיות, ואני מופתע. "הייתי בטוח שאתה סקוטי", אני אומר לו, והוא מצידו ממשיך ומספר לי את הסיפור הבא.

"לאבא שלי קראו מיכאל. הוא ואחיו גדלו בעיר אדינבורו שבסקוטלנד. כשהגיעה השעה התגייסו לצבא הבריטי שנלחם נגד הנאצים באירופה. אחרי המלחמה הם חזרו לסקוטלנד כחיילים משוחררים. את החופשה אחרי השירות הצבאי הם בחרו לעשות ב... תאילנד הרחוקה. החליטו ויצאו. שני האחים יצאו לתאילנד "לנקות את הראש", נחתו בבנגקוק וזמן לא רב אחר כך פגשו שתי אחיות, גם כן יהודיות - את אימי ואת אחותה. שם הכירו, ושם התחתנו בחתונה יהודית. אבי החליט להישאר שם, אחיו ואחות אימי לעומת זאת החליטו לחזור לאדינבורו".

"הייתי נער פרחים"

נולדתי בבנגקוק בתאריך 29.8.1949 והייתי בה עם הוריי עד גיל 7. החינוך לא היה משהו, אז הוריי החליטו לשלוח אותי לדודים באדינבורו ללמוד במערכת החינוך המקומית, שם גרתי איתם בין 1956 עד 1970. אחותי נולדה כשהייתי בן 13. הייתי היפי "מוסמך", במראה, בכמיהה לחופש, בהתנגדות לממסד, באהבה למוזיקה

ומופעים. בלב אני מרגיש היפי גם היום, זה לתמיד. בשנים ההם ראיתי את ה"ביטלס" מעל 20 פעם, את ה"רולינג סטונס", את כל הגדולים.

1967 פעם ראשונה בישראל

לישראל הגעתי בפעם הראשונה שלושה חודשים אחרי מלחמת 67' (דרך "בני עקיבא"), טעמתי וחזרתי לסקוטלנד. שלוש שנים אחר כך, ב-1970 הגעתי לישראל ולשער הגולן כמתנדב. האמת היא שלא התכוונתי להישאר. הייתי מתנדב שנתיים, ואז אמרו לי שאין אפשרות להמשיך יותר משנתיים כמתנדב, והאפשרות היחידה היא לשנות סטטוס ל"מועמד" לחברות. הסכמתי. היו שנים טובות, גם הייתי התקליטן 10 שנים, כאן בדיסקו המקומי.

משתקע בישראל, מתגייס לשריון

"עשרה ימים אחרי שפרצה מלחמת יום הכיפורים התגייסתי לצה"ל, לחיל השריון. עברנו קורס הכשרה מזורז ונהייתי טנקיסט. שלחו אותנו לרמת הגולן,

למלא את השורות בחטיבה 188 שספגה נפגעים רבים במלחמה. כל הסדיר שלי היה ברמה. אפילו הספקתי להילחם. בסך הכול עשיתי שנה סדיר, ועוד 22 שנים מילואים. בינתיים השתקע בישראל. "ההורים שלי המשיכו לגור בתאילנד, והייתי נוסע לבקר אותם פעמיים בשנה, הם היו מגיעים לבקר מדי שנה. רבים בקיבוץ של פעם הכירו אותם, והם הכירו והיו בידידות עם הוותיקים בקיבוץ.

ריט ז"ל, רעייתי, הגיעה עם קבוצה של הולנדים ב - 73' כדי לעזור לישראל אחרי המלחמה. הכרנו כאן בקיבוץ. מ"הקבוצה ההולנדית" יצאו שלושה זוגות: דובי וייטי, ראובן ואייקה ואני עם ריט. גרנו קצת בהולנד, אבל נשארנו בקיבוץ. חתונה אחת עשינו בהולנד, וחתונה שנייה כאן בקיבוץ, עם עוד שני זוגות - אסף ונילי, והלל ואופירה. ההורים שלי הגיעו לחתונה."

מתנדב ללא הפסקה

פרק משמעותי וארוך-שנים בחייו של מרק הוא היותו נהג אמבולנס ומתנדב במד"א טבריה משנת 1984 עד 2015, במחויבות ומסירות שנמשכו יותר משלושה עשורים. "גם היום אני עושה נסיעות בריאות כשצריך", הוא מספר, ועד לפני חצי שנה התנדב במסגרת קבוצת סיירי מתמיי"ד משמר הגבול, שעושים סיורים למניעת גניבות חקלאיות ועבודות שיטור אחרות, מסייעים בכך לכוחות המשטרה ומג"ב הסדירים. "אהבתי להתנדב, לשרת את האוכלוסייה, לתת מעצמי, לעזור אם צריך. זה נתן לי הרגשה טובה לאורך השנים", הוא מסביר לי בתשובה לשאלתי איך משך כל כך הרבה שנים כנהג אמבולנס, עם כוננויות ויציאה בשעות לא שגרתיות.

משפחה

"בארץ נולדו לי ולריט ירדנה ורון, ילדיי האהובים. לצערי, ריט נפטרה באוקטובר 2017 אחרי מחלה. ההורים שלי חיו ברווחה כלכלית גדולה בתאילנד בזכות עסקיו של אבי. הם שמחו שאני בישראל, הייתה להם זיקה חזקה לישראל. הם גם הציעו לי לא פעם לבוא לגור איתם בתאילנד, אבל לא אהבתי את מזג האוויר. אבי נפטר ב-1997 ואימי בשנת 2016. לסקוטלנד אין לי יחס מיוחד. פעם אחרונה הייתי שם קצת אחרי שאבי נפטר."

הכדור הוא הכול

תמיד אהבתי כדורגל. גם בסקוטלנד, וגם כשעברתי לגור עם ריט בהולנד תמיד שיחקתי שוער, וגם כאן בקבוצה של שער הגולן, יותר מעשרים שנים. הקבוצות האהודות עליי הן ליברפול וצ'לסי. אני רואה כדורגל בלי סוף.

חמישים שנות אופנוע

תחביב נוסף הוא רכיבה על אופנוע, וכיאה למי שמחזיק ברישיון נהיגה על אופנוע כבר חמישים שנים, במרבית השנים חנה על יד דירתו אופנוע. האחרון היה מדגם Maxym עם מנוע בנפח 650 סמ"ק, שנמכר לפני חודש בלבד. "די, זה כבר מפחיד מדי פה על הכבישים".

החיים בפנסיה, ורחל

"מצוין", הוא מגדיר את חייו בפנסיה. אני עושה נסיעות בריאות בשביל ועדת בריאות לאיכילוב, תל השומר ומרכזים רפואיים אחרים. עד לפני חצי שנה הייתי שוטר. רחל בת זוגי ואני מחלקים את השעות בין שער הגולן לנהריה. אני אוהב את השילוב הזה, זה עושה את החיים מעניינים יותר. שלשום עוד היינו בנופש באילת. את רחל הכרתי לפני שלוש שנים. הייתה לה מסעדה איטלקית בנהריה, יש לה שלושה ילדים בוגרים. הכרנו באינטרנט. היה לי הרבה מזל בזה. אחרי שריט נפטרה לא האמנתי שאמצא עוד אהבה, אבל התמזל מזלי ומצאתי את רחל. לי היה הרבה מזל.

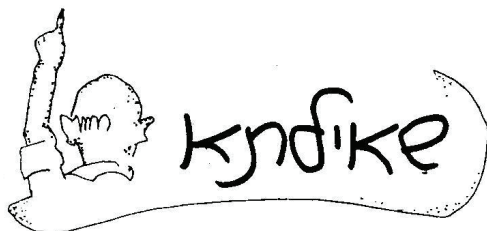
פצצת נוסטלגיה

"הכי אהבתי את שנות ה-60' וה-70'. היה אדיר להיות היפי, עם חופש ומוסיקה וכל מה שנלווה להם. קשה להסביר את התחושה הזו היום".

הקיבוץ הוא בית

חמישים שנה הם תקופה מספיק ארוכה כדי שאוכל לומר שטוב לי בקיבוץ. אנשים נחמדים. במבט לאחור אני לא מצטער על השינוי שעשיתי כשעברתי לישראל ונשארתי. במהלך השנים עבדתי בחקלאות, בישול וחדר אוכל, שמירה, נהגות ועוד. זה הבית שלי. הרבה חברים לא מכירים את סיפור החיים שלי, אולי זה כי אני ביישן. משהו אמר לי פעם שאני נראה לו קשוח. זה הפתיע אותי. אני רחוק מזה וממש לא מרגיש ככה. לי חיים ממש טובים, גם כשהוריי היו בחיים, וגם אחרי שנפטרו. לא הייתי משנה כלום בחיים שלי."

תודה למרק על הראיון ותודה בשם כל אלה שמארק, המתנדב הראשון להסעות בריאות, הסיע אותם במשך השנים בכל רחבי הארץ.

לאחרונה יצא מכרז לסדרן רכב. לא ניתן הסבר לדבר ונראה לי תמוה מכמה סיבות:

1. למה להחליף שני פנסיונרים שלא עולים כסף לקיבוץ בחבר בגיל הפרנסה?
2. האם יש שינוי בענף הרכב עקב המכרז? ידוע שענף הרכב בגירעון גדול מאוד בשנים האחרונות.
3. ודבר אחרון יש רינונים לאחרונה... הציבור רוצה לדעת את האמת.

נ.ב. אני באופן אישי רוצה להודות לסדרני הרכב, כל בקשה שלי נענתה לשביעות רצוני ועל כך תודה.

אבי זעירא

לגבי הסעיף הראשון בשאילתא: שער הגולן הוא קיבוץ שיתופי, אך זה לא אומר שחבר קיבוץ "לא עולה כסף". כל חבר זכאי ומקבל תקציב וזכאי למלוא השירותים של הקיבוץ. השיקול לפיו החלטנו לבצע שינוי בניהול ענף הרכב הוא הצורך לטפל ולצמצם את הגירעון הגדול בענף תוך שיתוף פעולה מלא עם ההנהלה. לא בכל מקום שיש גירעון צריך להחליף מנהל, אולם כאן הגענו למסקנה שהמצב התעסוקתי של סדרני הרכב הוא שיקול משני להחלטה האם לבצע את השינוי.

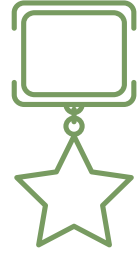
בהקשר הזה, אוסיף כי אלי עמוס כהן עושה את הסידור בנוסף למשרה מלאה כרש"צ, משרה שהמשכורת מגיעה ממשדד הביטחון.

המטרה שלנו היא צמצום הגירעון ושיפור הענף, שהוא ענף שירות מרכזי לחברים. אני מקבל את זה שהתהליך או ההודעה על סיום העבודה נעשתה בצורה שהייתה יכולה להיות יותר מכבדת, ואני מצר על כך.

לסיום, נושא הרכב הוא משמעותי מאוד בשער הגולן, וניתן בו שירות טוב לרוב החברים. יחד עם זאת ישנם שיקולים נוספים שיש להתחשב בהם בהחלטה על ענף כה מרכזי, ובסופו של דבר אלה הכריעו. לגבי "הרינונים" - אין לי מושג למה התכוון אבי. אני מודה לחן ויובל על שנות עבודתם.

אילן אופיר

החיילים שלנו

עומר מורן (20) בנם של סיגי ואייל משרת **כלוחם חי"ר ורגם** בחטיבת השריון 401 בגדוד 46 במערך שנקרא מסייעת שריון.

מהי מסייעת שריון? אנחנו עושים עבודת חיילות חיל רגלים בגדוד שריון. במסייעת שני מקצועות מרכזיים שנלמדים בשלב האימון המתקדם: א"והד (איתור והשמדה) ומרגמות. אנחנו למעשה מסייעים לכוחות המתמרנים באמצעות מחלקות מקצועיות. **אני במחלקת המרגמות.** ההכשרה שלנו היא לסייע עם ירי תלול מסלול של מרגמה 120 מ"מ לעבר האויב. **ההכשרה:** עברתי הכשרה כלוחם חי"ר לכל דבר ועניין, בתוכה לוחמה בשטח בנוי וסגור והתמקצעות בתפעול כלי נשק שונים. בחלק השני של ההסמכה הוכשרתי להיות רגם. בסוף ההכשרה עברתי מסע כומתה שאורכו 45 קילומטר עם 40 אחוז ממשקל הגוף שלך על הגב. **לאחר ההכשרה משובצים לוחמי המסייעת בחטיבות השריון, בפעילות של שגרה, אימונים ותפיסת קו, למשל תעסוקה מבצעית בשומרון, מעצרים, סיכול ניסיונות הברחת סמים ונשק ובטי"ש.**

אני אוהב במסייעת: את הגיוון, והעובדה שאנחנו יודעים לתפקד גם ככוח חי"ר במקרה הצורך, וכמובן את המקצוע הראשי שלנו ככוח אש מרגמות.

לזכרה של סבתא נינט ז"ל

סתיו כהן עמוס

בעבודה במגמת תקשורת ביקשו שנעשה עבודה על מישוהו שהשפיע עלינו. אני מודה שבהתחלה בכלל כתבתי זיכרון משמעותי על סבתא שלי ובלי לשים לב זה פשוט נהייה אוסף של זיכרונות משמעותיים, ולכן החלטתי פשוט לסכם את זה האדם שהשפיע עליי הכי הרבה, בן אדם כל כך מיוחד שכמעט כולם הכירו. אני בחרתי לספר על סבתא שלי- נינט הראל ז"ל.

כשהייתי בת עשר הלכתי לבית של סבתא וסבא ולא היה שם אף אחד. יום אחר כך שוב הלכתי ושוב לא היה שם אף אחד. היה מצד אחד חשוך ומצד שני אור אבל בעיקר היתה דממה. כשהגעתי הביתה שאלתי את אמא איפה סבתא, היא הושיבה אותי ואת אחי הגדול ואמרה, סבתא בבית חולים. מחר ניסע לראות אותה במקום הבית ספר.

רציתי לראות אותה עכשיו אבל אמא אמרה שזה רחוק מאד. יום אח"כ בשעה שהייתי אמורה לעלות להסעה לבי"ס עלינו על מונית, אני אמא ואחי הגדול יובל, נסענו לירושלים, כמה שעות של נסיעה. כשהגענו הייתה דממה, הלכנו יד ביד עם אמא שלי עד שהכניסו אותנו לחדר ששם ישבו כמה מהאחיות של סבתא והאחיות של אמא וכמה נכדים. סבתא שכבה שם במיטה מחוברת לאינפוזיה והיא חייכה, אני בטוחה שהיא חייכה רק לי, הרגשתי את זה, רצתי וחיבקתי אותה, היא אמרה שהכל בסדר, אחרי כמה שניות אמא שלי הוציאה אותנו משם, היא אמרה שלסבתא גילו מחלה מוזרה, שקוראים לה סרטן...

תבינו, הייתי בסך הכל ילדה בת עשר, ואני מודה שעד עכשיו אני לא מבינה את זה, למה זה קרה לסבתא, איך היא החזיקה עשרה חודשים וזהו... למה בגיל כל כך צעיר, ואיך זה שאנשים נרפאים מזה והיא לא.

היא שרדה את המחלה הארורה הזו עשרה חודשים, היא נפטרה חודש אחרי שהייתי בת אחד עשרה. ביומולדת שלי היו הרגעים האחרונים שהיא חייכה. כמה ימים אח"כ אפילו את העיניים היא לא הצליחה לפתוח. עד היום פתאום מישוהו מתקשר ומבקש את נינט, עד היום פתאום אנחנו נתקלים באיזה מישוהו שמתעניין מה איתה, ועד היום אנחנו פוגשים אנשים שלא יודעים שהיא איננה כבר.

לסבתא ולי היה חלום שתמיד דיברנו עליו, שיום יבוא וסבתא שלי תיקח את שלושת הבנות שלה ואת כל הנכדים ונטוס ביחד למרוקו, לראות ולשמוע את הסיפורים שהיו לה משם ולהכיר את המורשת והחיים שם - חלום שעד עכשיו נשאר בגדר חלום. אומנם סבא שלי זכה לחוות אותו איתה ואנחנו לא, אבל יש בי את האמונה שיום יבוא וזה יקרה, גם אם סבתא לא תלך איתנו יד ביד היא תלווה אותנו לכל מקום.

חברים כותבים

רעידת אדמה עניין של זמן // רפי הלמר

אנחנו מסתכלים על העתיד באימה,
וצופים שבקרוב תהיה רעידת אדמה,
כל המבנים הישנים יפלו ויתרסקו,
והרהיטים שנמצאים במבנים יתפרקו.

רעידת אדמה זה לא עניין של שאלה,
היא תגרום לנפילת בתים ולציבור בהלה,
לקראת הרעידה האדמה צריך להיות מוכנים,
כדי שלא נעמוד מול האסון חסרי אונים.

יש לקחת מהנדס או חברה לבדיקת מבנים,
לבדוק בשער הגולן את כל המבנים הישנים,
ואת המבנים הישנים יש לחזק או להרוס,
כדי שבשעת מבחן הבית יעמוד ולא יקרוס.

מזל טוב
ארזקה וארפי האמר
אנישואי הנכד
נאמן עם בא"ל היגר
בנם של אורי ורוב
ברכות לכל המשפחה

על שעטנז וכלאיים

כרמלה

**גם רשימה זאת כמו זאת שפרסמתי בעלון הקודם היא דעתי האישית בלבד
ולא נכתבה במסגרת תפקידי כעורכת העלון.
לקראת חנוכה בעלון הקודם וגם בנוכחי הצגתי את האורות,
להלן אני מציגה את הצללים.**

וכרגיל, אני פונה לדברי חכמים מימים עברו, אלה הנקראים חז"ל. (וזה המקום להדגיש, שבמסורת היהודית ובמחשבת ישראל לדורותיה יש דברים חכמים ונפלאים, ואין להם שום קשר, לעניות דעתי, למה שרבנים ו"רבנים" בימינו עושים ופוסקים בשם "דין תורה").

במסכת אבות מצויינים עשרה דברים שנבראו בערב שבת בין השמשות (נוסף לכל מה שנברא בששת ימי בראשית) ולידם גם המזיקין (= רוחות רעות ושדים מזיקים גורמי צרות) כלומר מצב ביניים לא מוגדר שהוא לא יום ולא לילה, לא קודש ולא חול, או גם וגם - יוצר צרות.

בין האזהרות שמופיעות כבר במקרא ישנן אזהרות נגד שעטנז וכלאיים - ערבוב מין שבאינו מינו.

המצב שלנו בקיבוץ היום נראה לי ממש מצב ביניים לא מוגדר של לא זה ולא זה או גם זה וגם זה, לא שיתופי ולא מתחדש או גם שיתופי וגם מופרט. ואחת הצרות שהוא יוצר היא מצב של שעטנז וכלאיים. יש בו בעיניי אבסורדים שאין בהם שום היגיון. מי שמבשל על חשמל - משלם, מי משמבשל או מחמם על גז - לא משלם. משלמים על שימוש בחשמל אבל לא על שימוש במים (שהם יקרים מאוד ויש מערכת שעוני מים שמאפשרת תשלום!).

ובאותו נושא למה לפטור בני 70 ומעלה מתשלום על שימוש באנרגיה? בעבר הרחוק נוצרה החלטה זו כדי שהוותיקים יסכימו לאשר את חובת התשלום. מאז כבר זרם הרבה חשמל בקווים. לא הגיעה השעה לבטל? גם פנסיונרים לא חייבים להשאיר מזגן דולק לכמה שעות כדי שיחזרו הביתה לחדר מקורר. ולא להפעיל מזגן בחדר שלא נמצאים בו. (גילוי נאות: בגלל חוסר ההיגיון לא השתתפתי ב"משחק" הזה שנים רבות אחרי שמלאו לי שבעים, וחזרתי אליו לפני כמה שנים כשגיליתי שאני הפראיירית היחידה.)

הקיבוץ משלם על חשמל במחירי תעו"ז (לפי עונת השנה והזמן - שעות היום) אז למה מחממים את דודי המים שלנו 24 שעות ביממה 24/7? גם אם נסענו לחו"ל לחודש ימים. משלמים על מזון ולא משלמים על כביסה.

הקיבוץ נותן רכב לבעלי תפקידים, אבל לא מגביל קילומטרו', וגם נותן תקציב רכב מלא לבן או בת הזוג של בעלת התפקיד.

הקיבוץ מסבסד מחירי אוכל, אבל סופג הפסד של מעל מיליון ש"ח, כאשר ישנם אוכלים מעטים בחדר האוכל.

אז איך נפתור את סדרת השעטנז הזאת? איך נאיר את הצללים?
אשמח לכל פתרון הגיוני.

היעד - טיסה קבוצתית לאירופה

ולהשגת היעד הזה התחילו "הד"ליתים" הלא הם היי"בתניקים שלנו בגיוס סכום הכסף הדרוש לטיסה קבוצתית ליעד שיבחרו. פעילות ראשונה נעשתה ביום שישי 5.11 בצהריים כשהזמינו את חברי הקיבוץ לקנות פיצה חמה ושתייה קרה, שהכינו במרפסת הנעורים - פיצה + כוס שתיה קלה במחיר של 15 ₪. מבציע זה הניב סכום של 725 ₪, מספר **דוד דיאז** מדריך הנעורים. לדבריו, הטיסה תהיה הדבר האחרון שהם עושים יחד כשכבה במערכת החינוך, והיא תתבצע בסוף שנת הלימודים. מה עוד מתוכנן להשגת הסכום הנדרש? דוכן בשוקיבוץ, עבודה בספירת המלאי בכלבו, ימי עבודה מרוכזים בענפים וימי מכירת מזון נוספים לקהילה. בהצלחה!

עולים על הגג

עמי בן עמי מוסר: לקראת החורף התחלנו ביום רביעי 10.11 בניקוי גגות בתי החברים, כולל המרזבים כדי למנוע מים עומדים והצפה עקב הצטברות מי הגשם. אין צורך לבקש, נעבור את כולם.

שוקיבוץ חזר ובגדול

ביום שבת האחרון 13.11 נערך שוקיבוץ, אליו הגיעו מאות אנשים מהקיבוץ, מיישובי האזור שלנו ואורחים קבועים שבאים מדי שנה להשתתף במסורת היפה. מארגנת ההפקה, שלי עמוס כהן, לקחה על עצמה את הארגון של האירוע הגדול, בו נרשם מספר שיא של דוכני ממכר. היה אירוע שמח עם מצב רוח טוב וגם הרוח העזה לא העיבה על שמחת המשתתפים על חזרת שוקיבוץ אחרי הפסקה כפויה בשל הקורונה.

תודה רבה מכולנו **לשלי עמוס כהן** על הפקת האירוע, **למשפחת שן** על העזרה בהכל, **לאיה רוטבך וזהבה זעירא** על העזרה בפרסום ו**להדר תורן** האלוף על המוזיקה.

בלטו בשוק **תלמידי כיתה ח'** שהפעילו דוכן חפצים ומכירת מאכלים ניידת בקהל והצליחו לאסוף כ-3000 ש"ח - קודש למסיבת הסיום שלהם. את מה שנשאר למכור העבירו הילדים לחבריהם לכיתה מאשדות יעקב, שם ייערך בקרוב גם שוקיבוץ.

ביום שלישי בערב (16.11) חזר חדר האוכל שלנו להגיש ארוחת ערב לחברים, אבל זה היה כמעט חד-פעמי, לצערם של כמה עשרות חברים וילדים רבים שהגיעו לאכול ולהיות ביחד, "ממש כמו פעם..." הלהיט היו פיצות ופסטות שהכינו במטבח. "היה ממש נחמד, כן ירבו!" סיכם **בן רימר**, וביטא את תחושותיהם של כל המשתתפים. תודה רבה **לרם אבישר** ולצוות חדר האוכל.

ט.ל.ח.

נשמטו מהעלון הקודם ברשימת המעלות הטובות של המקום :
שירותי דואר יעילים (כן, רבים עדיין משתמשים באמצעי הקשר הישן הזה).
משק-ילדים מגוון המחנך את ילדינו לאהבת הטבע ושמירתו ומעניק לנו, לבנינו ונכדינו מהבית ומהחוץ מקום בילוי מהנה וחוויתי נפלא (ראו סיפורי האתון ושתי).
בריכת שחייה שמאפשרת גם ספורט שכולו בריאות וגם מקום בילוי נפלא עם ילדים ונכדים מבית ומהחוץ לאורך כל השנה.
מערכת רכישה וטיפול מסור בקלנועיות, שמאפשרת לכל מי שזקוק לאמצעי תחבורה זה כדי להתננייד בקיבוץ וגם בחוץ.
ספריה שמאפשרת לנו לקרוא ספרות לפי בחירה וטעם אישי, להחזיר ולשאול ספרים גם כשהספרנית לא שם וגם להזמין ספרי קריאה ועיון.
ארכיון שמשמר את ההסטוריה הקיבוצית והאישית ועוזר בהנצחת חברים שהיו ואינם.
דירת אירוח שמאפשרת לארח בני משפחה וחברים בתנאים טובים ובמחיר זול.
מערכת הגברה וצוות מגבירים נאמן, שמאפשר העברת שיחות, הפעלת מועדון הזהב, טקסים ומסיבות.
וכל אלה פועלים בזכותם של חברים בעלי תפקידים ומתנדבים!
ואם עדיין לא נזכר משהו - אתם מוזמנים להזכיר לי.

כרמלה

כמו כן נשמט מספר מ"מ הגשם שירדו. 2.1 מ"מ. מצפים לסופ"ש גשום...